

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1944

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 229

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- N. 1907. Περὶ λογισμοῦ προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθητικοῦ Ἀνθυπασιτοῦ τῶν Μονίμων Ὑπαξιωματικῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραυματισμοῦ των. . . 1
- N. 1908. Περὶ ἐγκρίσεως συνάψεως συμβάσεων μετὰ τῆς Α.Τ.Ε. διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς ΚΕΠΕΣ. . . 2
- N. 1909. Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 62]1943. Νόμου «περὶ συστάσεως ἐκτάκτων Στρατοδικείων Ἀσφαλείας». . . 3
- N. 1910. Περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Νομοθεσίας «περὶ προστασίας πολυτέκνων». . . 4
- N. 1911. Περὶ αὐξήσεως τελῶν καὶ δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐκ μεταλλείων καὶ ἄλλων τιμῶν διατάξεων. . . 5
- N. 1912. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 671]1943 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». . . 6

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1907.

Περὶ λογισμοῦ προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθητικοῦ Ἀνθυπασιτοῦ τῶν Μονίμων Ὑπαξιωματικῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραυματισμοῦ των.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ προαγωγή τῶν Μονίμων Ὑπαξιωματικῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθητικοῦ Ἀνθυπασιτοῦ τῶν τραυματισθέντων κατα τὸν πόλεμον 1910—1941 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1102]44 Νόμου λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραυματισμοῦ των καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Δ)τος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἀνθυπασιτοῦ ὑπηρετοῦντες εὐδοκίμως εἰς μονάδας Εὐζώνων καὶ ἔχοντες τοῦλάχιστον βετὴ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπασιτοῦ, ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν διατυπώσεων τῶν καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1413)44 Νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος συντακτικοῦ χαρακτήρος καὶ περιεχομένου ἔχει ἀναδρομικὴν ἰσχὺν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πολέμου

1940—1941 καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Αθήναις τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ,
Ε. ΚΑΝΑΚΟΥΣΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1908.

Περὶ ἐγκρίσεως συνάψεως συμβάσεων μετὰ τῆς ΑΤΕ διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς ΚΕΠΕΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐξουσιοδοτοῦνται οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ὡς ἐκπροσωποῦντες ἐν προκειμένῳ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, νὰ ὑπογράψουν μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος τὰς συμβάσεις χρηματοδοτήσεως τῶν διὰ τῶν Νόμων 231)1943 καὶ 1469)1944 ἀνατιθεμένων καὶ δι' οἰωνδήποτε μεταγενεστέρων νόμων ἀνατεθεισμένων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς (Κ.Ε.Π.Ε.Σ.) ἐργασιῶν καὶ σκοπῶν.

2. Διὰ τῶν συμβάσεων τούτων καθορίζονται ἐν λεπτομερείᾳ οἱ ὅροι ὑφ' ὧς ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ διεξάγῃ τὰς ἐν λόγῳ χρηματοδοτήσεις ἤτοι ὁ τρόπος πληρωμῆς τῶν δικαιούχων, τὰ δικαιώματα (τόκοι, προμήθειαι κλπ.) τῆς χρηματοδοτοῦσης Τράπεζας, ἡ ἀτέλεια ἢ μὴ τῶν πληρωμῶν καὶ πάντα ἐν γένει τὰ ζητήματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν κανονικὴν καὶ ταχέϊαν ἐκτέλεσιν τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐξαγορᾶς τῶν ὑπὸ τῆς Κ. Ε. Π. Ε. Σ. διαχειριζομένων προϊόντων.

3. Διὰ τῶν αὐτῶν συμβάσεων τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον θὰ ὑπόσχεται, θ' ἀναλαμβάνῃ καὶ θὰ ἐγγυᾶται πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν κατὰ τὴν συμφωνηθεσμένην λήξιν ἐκάστης συμβάσεως καὶ ἀνευ ἄλλης ὁχλήσεως καταβολὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Τράπεζαν παντὸς ὑπολοίπου χρηματικοῦ ποσοῦ ἢ ἄλλης ἀπαιτήσεως ταύτης προκύπτουσας ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ὑπ' αὐτῆς τῶν ὡς εἰρηται συμβάσεων χρηματοδοτήσεως.

Άρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ,

Ε. ΚΑΝΑΚΟΥΣΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1909.

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 62) 1943 Νόμου περὶ συστάσεως ἐκτάκτων Στρατοδικείων Ἀσφαλείας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Νόμου 62) 43 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν παρὰ τοῖς οὕτω συγκροτούμενοις δικαστηρίοις ἀσχεῖ παρὰ μὲν τῇ ἐκτάκτῳ Στρατοδικεῖῳ Ἀθηνῶν ὁ Ὑπουργός ἢ κατ' ἐξουσιοδότησιν τούτου ὁ Ὑπουργός τῶν Ἑσωτερικῶν παρὰ δὲ τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις λειτουργοῦσιν ἤδη ἢ συσταθησόμενοις Στρατοδικεῖσις Ἀνώτατοι ἢ Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ Ἐπιδόσης, Θαλάσσης ἢ Ἀέρος διοριζόμενοι διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Ἑθνικῆς Ἀμύνης ἢ Ἀνώτατοι ἢ Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ Αστυνομίας Πόλεων, διοριζόμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν τροποποιεῖν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου.

Άρθρον 2.

Εἰς τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συσταθέντα ἢ συσταθησόμενα ἐκτάκτα Στρατοδικεῖα Ἀσφαλείας τὸν Πρόεδρον, τοὺς Στρατοδίκας, τὸν Ἐπίτροπον καὶ τὸν Γραμματέα ὡς καὶ τοὺς ἀναπληρώσας τούτων, διορίζει διὰ διαταγῆς τοῦ ὁ ἀσχῶν τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν ἐκ τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ἐπιδόσης, Θαλάσσης, Ἀέρος, Χωροφυλακῆς καὶ Αστυνομίας Πόλεων τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Στρατοδικείου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Στρατ. Ποινικῆς Νομοθεσίας, ὡς αὐταὶ ἐτροποιοῦν διὰ τοῦ Νόμου 62) 43 περὶ συστάσεως ἐκτάκτων Στρατοδικείων Ἀσφαλείας».

Άρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου συντακτικῶς περιεχομένου καὶ χαρακτήρος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ,

Δ. ΜΗΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ, Ε. ΚΑΝΑΚΟΥΣΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1910.

Περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Νομοθεσίας «περὶ προστασίας πολυτέκνων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Κωδικοποιεῖται εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον αἱ ἐν ἰσχύϊ διατάξεις «περὶ προστασίας πολυτέκνων» τῶν νόμων 5781) 33 καὶ τῶν Α. Ν. 2543 καὶ 2683 τοῦ 1940 συμπληρωμένας καὶ τροποποιούμενας διὰ τοῦ παρόντος καὶ ἔχουσιν οὕτω:

Άρθρον πρῶτον.

1. Πολυτέκνα ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νόμου εἶναι οἱ γονεῖς οἱ ἔχοντες πέντε τοῦλάχιστον ζῶντα τέκνα ἐκ νομίμου γάμου ἢ νομιμοποιηθέντα ἢ νομίμως ἀναγνωρισθέντα, ἐφ' ὅσον τὰ μὲν θήλεα εἶναι ἄγαμα ἢ διατελοῦν ἐν διαζεύξει ἢ ἐν χηρείᾳ καὶ συντηροῦνται ὑπὸ τινος τῶν γονέων, τὰ δὲ ἄρρενα ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνήλικα καὶ ἀνεῦ ἰδίου βιοποριστικοῦ ἔργου.

Εἰς τὰ τέκνα ταῦτα συνηπολογίζονται καὶ τὰ σπουδάζοντα μέχρι περατώσεως τῶν σπουδῶν τῶν, οἰαιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν αὐταί, εἴτε θεωρητικαὶ εἴτε πρακτικαί, εἴτε ἐφ' ὅσον εἶναι μαθηταὶ τεχνῶν ἢ ἐπαγγελματιῶν ὡς καὶ τὰ οἰοδμήποτε ἡλικίας ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν ἐξ οἰοδμήποτε λόγου ἢ ἀνάπηρα πολέμου. Τὰ χρονικά ὅρια τῶν ὡς ἀνω σπουδῶν καθορίζονται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ὑπουργείων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Προνοίας Ὑπουργῶν.

2. Ὡς γνήσια τέκνα συνηπολογίζόμενα πρὸς ἀπονομὴν τῆς ἐκ τοῦ παρόντος νόμου προστασίας λογίζονται ὡς πρὸς τὴν μητέρα καὶ τὰ ἐξώγαμα τέκνα αὐτῆς.

3. Ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν ἐκάστου γονέως ὡς πολυτέκνου συνηπολογίζονται καὶ τὰ ἐκ προτέρου γάμου τέκνα του, ἐφ' ὅσον πληροῦνται ὡς πρὸς ταῦτα οἱ νόμιμοι ὅροι.

4. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐξ οἰοδμήποτε λόγου ὑπόχρεως πρὸς διατροφήν τῶν τέκνων εἶναι μόνῃ ἢ μὴτῃ ἀνεῦ σύζυγου, αὕτη θεωρεῖται πολυτέκνος ἐφ' ὅσον αὕτη εἶχε καὶ τρία μόνον τέκνα ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων.

5. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πατὴρ κατέστη ἀνίκανος τελείως πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ οἰοδμήποτε λόγου καὶ δὲν ἐργάζεται ἢ εἶναι ἀνάπηρος πολέμου μὲ ἀναπηρίαν τοῦλάχιστον 70 ο)σ καὶ δὲν ἐργάζεται θεωρεῖται πολυτέκνος, ἐφ' ὅσον ἔχει καὶ τρία μόνον τέκνα ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων.

6. Ἐν περιπτώσει θανάτου πατρὸς καὶ μητρὸς τὰ ἀποφανισθέντα τέκνα αποτελοῦντα ἰδίαν οἰκογενεῖαν καὶ ὄντα τοῦλάχιστον τρία, ἀπολαμβάνουσιν αὐτοδικαίως τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καὶ ἐφ' ὅσον καὶ τὰ θήλεα δὲν ἔχουν ἰδίους πόρους ζωῆς.

7. Ἐν περιπτώσει θανάτου τῆς μητρὸς ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κατέστη αὕτη ἐξ οἰοδμήποτε λόγου ἀνίκανος τελείως πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ὁ σύζυγος ὧν ἐν χηρείᾳ, θεωρεῖται πολυτέκνος, ἐφ' ὅσον ἔχει τέσσαρα τοῦλάχιστον τέκνα, ὑπαγόμενα εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων.

Άρθρον δεύτερον.

Πιστοποιήσις ταυτότητος πολυτέκνου.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τέκνων, ἡ ἡλικία αὐτῶν ὁ νόμιμος γάμος ἢ νομιμοποίησις, ἡ ἀναγνώρισις, βεβαιοῦται ἀτελῶς ὑπὸ τοῦ ληξιάρχου ἢ τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος, συνηπογράφοντος ἀπαραιτήτως ἐν τῇ βεβαιώσει ταύτῃ ὡς συνυπευθύνου τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τοῦ πολυτέκνου βεβαιούντος τὴν οἰκογενειακὴν κατάστασιν καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Συλλόγου Πολυτέκνων ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Ταμείου Προνοίας καὶ Προστασίας Πολυτέκνων, βεβαιούντος τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ πολυτέκνου ὡς τοιοῦτου. Προκειμένου περὶ Ἑλλήνων τὸ γένος

προσφύγων ἐν Ἑλλάδι καὶ μὴ πολιτογραφηθέντων καὶ μὴ δυναμένων νὰ προσκομίσουν βεβαίωσιν ληξιαρχείου, δύναται νὰ γίνῃ ἡ βεβαίωσις ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομίας Ἀλλοδαπῶν. Βάσει τῶν τοιούτων βεβαιώσεων ἐφοδιάζονται οἱ δικαιούχοι ὑπὸ τῆς οἰκείας Ὁργανώσεως τοῦ Τμήματος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης Ἀνωτάτης Πανελληνίου Συνομοσπονδίας πολυτέκνων δι' ὁμοιομόρφων βιβλιαρίων ταυτότητος, κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος ὁριζόμενα, καὶ ἀνανεούμενων κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Προνοίας ἀποφασίζόμενα.

2. Τὰ βιβλιαρία ταῦτα θεωροῦνται ὑπὸ τῆς οἰκείας πολυτεχνικῆς ὁργανώσεως (τμήματος τῆς Συνομοσπονδίας) ἀνὰ ἐξάμηνον πρὸς βεβαίωσιν τῆς μεταβολῆς ἢ μὴ τῶν στοιχείων τῶν πολυτέκνων ἢ ἄλλων δικαιούχων καὶ χρησιμεύουσιν ὡς ἀποδεικτικά τῆς ἰδιότητος τῶν πολυτέκνων.

3. Ἀπόσπασμα τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως μετὰ τῶν τυγόν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπελευθουσῶν μεταβολῶν τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως τῶν πολυτέκνων χορηγεῖται ἀτελῶς εἰς τοὺς ἐνδιαφερόμενους ὑπὸ τῆς Ὁργανώσεως τῶν, ὑπευθύνων.

4. Τὰ περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ἀντικείμενα τῆς πιστοποιήσεως τῆς ταυτότητος τοῦ πολυτέκνου δύναται νὰ ὀρίζονται καὶ ἄλλως διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Προνοίας ἐκδιδομένων.

* Ἀρθρον τρίτον.

1. Ἀπαντὰ τὰ τέκνα τῶν πολυτέκνων πλὴν τῶν κατὰ τὸ Π. Διάταγμα ὁριζόμενα, κρινόμενων εὐπρόρων ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς παντὸς ἐκπαιδευτικοῦ τέλους ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν ἐμπορικὴν τεχνικὴν, γεωργικὴν, τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ τὰς προσηρτημένας αὐτῷ Σχολὰς καὶ ἐν γένει πᾶσαν ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν, πρακτικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν πάσης βαθμίδος.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν νοοῦνται διδάκτρα, χαρτόσημα, ἔνσημα καὶ ἐν γένει πᾶς ἐκπαιδευτικὸς φόρος ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μέσσην κλασσικὴν ἐκπαίδευσιν ὡς καὶ τὴν ἀνωτάτην ἐν γένει τ' ἀνωτέρω εὐεργετήματα παρέχονται εἰς τὰ λαμβάνοντα βαθμὴν προδιδασίμων, τέκνα πολυτέκνων.

3. Αἱ σχολικαὶ Ἐπιτροπαὶ καὶ Ἐφορεῖαι, αἱ Ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπαὶ καὶ αἱ Διοικήσεις τῶν αὐτονόμων Σχολῶν ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι δωρεὰν βιβλία καὶ γραφικὴν ὕλην εἰς τοὺς μαθητὰς τέκνα ὁμολογουμένως ἀπόρων πολυτέκνων. Διὰ τοὺς ἄλλους καὶ Κοινότητας ἢ πρὸς τοῦτο θαπᾶνη εἶναι ὑποχρεωτική.

4. Ἐφ' ὅσον δὲ κατὰ τοὺς κειμένους ἢ μέλλοντας νόμους παρέχονται δι' οἰανδήποτε Σχολὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ ὑπὸ κληροδοτημάτων εἰς μαθητὰς ἢ φοιτητὰς τῶν παντὸς εἶδους Σχολῶν καὶ τῶν ἐν γένει πρακτικῶν τοιούτων ἐπιχορηγήσεις ἢ ὑποτροφίαι, προτιμῶνται μεταξὺ ἰσοβάθμων τὰ τέκνα τῶν πολυτέκνων.

* Ἀρθρον τέταρτον.

1. Εἰς τὰ Νοσοκομεῖα καὶ τὰ Θεραπευτήρια τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τοῦ Δημοσίου ἢ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων Νομικῶν Προσώπων εἰσάγονται κατὰ προτίμησιν καὶ νοσηλεύονται δωρεὰν πολυτέκνοι, τέκνα καὶ σύζυγοι πολυτέκνου κρινόμενοι ἄποροι κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος ὁριζόμενα. Οἱ ἄνθρωποι καὶ Κοινότητες ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν νοσηλείων εἰς Θεραπευτήρια ἄλλων Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ Ὁργανισμῶν διὰ τοὺς νοσηλευομένους εἰς ταῦτα ἡμιότας τῶν ἀπόρους πολυτέκνους ἢ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν.

Ἐπίσης λαϊκὰ φαρμακεία ἢ ἱατρεῖα τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων Νομικῶν Προσώπων παρέχουσιν εἰς πάσχοντας ἀπόρους πολυτέκνους ἢ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν δωρεὰν ἢ ἐπὶ ἐκπτώσει φάρμακα ἢ ἱατρικὴν ἀρωγὴν. Ὡσαύτως ἐφ' ὅσον προβλέπονται ἀποστολαὶ εἰς παιδικὰς ἐξοχὰς πασχόντων ἢ ἀσθενικῶν παιδῶν δαπάναις τῶν Δημοσίου ἢ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων ἢ κληροδοτημάτων ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἢ παροχὴν συσσιτίων προτιμῶνται μεταξὺ αὐτῶν τέκνα πολυτέκνων κρινόμενων ὡς ἄνω ἀπόρων.

2. Ἡ ἐκάστοτε κατὰ νόμον ὁριζομένη ἱατρικὴ ἀμοιβὴ περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ διὰ πᾶσαν ἱατρικὴν ἐπέμβασιν πρὸς

ἄπορον πολυτέκνον, ἢ μέλος τῆς οἰκογενείας του. Προσέτι οἱ πολυτέκνοι δικάζονται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν διατιμήσεων ὁριζομένην ἀνωτέραν ἐκπτώσιν τιμῆς φαρμάκων.

3. Τὰ ὀφφανά ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς ἢ ἐξ ἀμφοτέρων ἀπόρων πολυτέκνων προσλαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ Οἰκοτροφεῖα ἐφ' ὅσον αἰτῶνται τοῦτο καὶ ὑπάρχει κενὴ θέσις.

4. Πολυτέκνοι ἢ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν στεροῦνται τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο εὐεργετημάτων, ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως νῶς δικάζονται καὶ τυγχάνουσι περιθάλψεως ἱκανοποιητικῆς παρ' ἑτέρων ὁργανισμῶν.

* Ἀρθρον πέμπτον.

1. Ὁ ὁρίσμος τῆς οἰκογενείας πολυτέκνου διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ στρατοῦ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἔχει οὕτω.

1. Οἱ ἔχοντες πέντε τοῦλάχιστον τέκνα ἐκ νομίμου γάμου ἢ νομιμοποιηθέντα ἢ νομίμως ἀναγνωρισθέντα.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου τῆς μητρὸς πολυτέκνος ὀρίζεται ὁ ἔχων τέσσαρα τοῦλάχιστον τέκνα.

3. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ πατρὸς πολυτέκνος ὀρίζεται ἡ χήρα ἢ ἔχουσα τρεῖς τέκνα.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν κατωτέρω παραγράφων τοῦ παρόντος ἁρθροῦ συνυπολογίζονται τὰ ἄλλα ἄρρενα τέκνα μέχρι τῆς ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπολύσεως τῶν ἢ νομίμου ἀπαλλαγῆς τῶν, τὰ δὲ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου τῶν.

2. Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ πολυτέκνου ἀπαλλάσσεται τῆς θητείας ὑπέχων ὑπαχρέωσιν ἐκγυμνάσεως. Ἐπίσης ἀπαλλάσσεται καὶ ὁ ἐπόμενος τοῦτου κατὰ σειρὰν ἡλικίας ἀδελφὸς ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν μετ' αὐτῶν ὑπολοιπομένων ἀγᾶμων τέκνων εἶναι ἀνώτερος τῶν πέντε, εἰς τὸν ἀριθμὸν τούτων συνυπολογίζομενων καὶ τῶν τυγόν ὑπαρχουσῶν πρεσβυτέρων ἀγᾶμων ἀδελφῶν του (θηλέων).

3. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὁ ἐπόμενος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφὸς ἀπαλλάσσεται ἔστω καὶ ἂν ἔχῃ ἀποδιδῶσαι ἀμφοτέροι οἱ γονεῖς.

4. Ἐὰν ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιούμενος ἀπαλλαγῆς πρεσβύτερος ἢ πρεσβύτεροι υἱοὶ πολυτέκνων ἔχωσιν ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ὑπαχρέωσεις πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4839 τοῦ 1930, τότε ἀντ' αὐτῶν δικαιούται ἀπαλλαγῆς ὁ πρεσβύτερος μετ' αὐτοῦ υἱός, ἐφ' ὅσον τὰ μετὰ τοῦτον ὑπολοιπὰ τέκνα εἶναι τοῦλάχιστον πέντε, συνυπολογιζομένων εἰς τὸν ἀριθμὸν τούτων καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαρχουσῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ ἀγᾶμων ἀδελφῶν (θηλέων). Ἐν περιπτώσει ταύτῃ οἱ καταστάσαντες ἀνυπότακτοι δὲν τυγχάνουσι τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπαλλαγῆς.

5. Οἱ ἐθελόντες δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

6. Ἀπασαὶ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ στρατολογίας» αἱ μὴ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα νόμον ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς θυγατέρας τοῦ ἀπαλλασσομένου.

* Ἀρθρον ἕκτον.

1. Πρὸς ἀνέγερσιν λαϊκῆς κατοικίας διὰ τοὺς ἀπόρους καὶ ἀστέγους πολυτέκνους παρέχεται ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἢ οἰουδήποτε Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὁναλῶς τῆς ἀρμοδιότητος ἐκάστου, πᾶσα σχετικὴ εὐκολία, ἥτοι ἀτέλεια ὕλικῶν, ἀπαλλαγὴ ἐκ φόρων. Αἱ ὡς ἄνω εὐκολαὶ παρέχονται καὶ εἰς οἰκοδομικοὺς Συνεταιρισμοὺς πολυτέκνων.

2. Εἰς λαϊκὰς κατοικίας διατεθειμένας ὑπὸ τοῦ Κράτους, Δήμων, Κοινοτήτων καὶ ἐν γένει Νομικῶν Προσώπων προτιμῶνται πολυτέκνοι καὶ μεταξὺ αὐτῶν οἱ ἀπορώτεροι καὶ οἱ ἔχοντες πλείονα τέκνα.

3. Αἱ ὁπωσδήποτε ἀποκτώμεναι ὡς ἄνω λαϊκαὶ κατοικίαι ἐκ μέρους τῶν πολυτέκνων ἀποπληρώνονται ὑπ' αὐτῶν διὰ μικρῶν καὶ μακροπροθέσμων χρεωλυτικῶν δόσεων.

4. Ἡ ἀτέγασις ἀπόρων πολυτέκνων θεωρεῖται ἀποτελούσα δημοσίαν ἀνάγκην καὶ κοινὴν ὠφέλειαν καὶ συντελεῖται δι' ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως ὑπὲρ οἰκοδομικῶν Συνεταιρισμῶν Πολυτέκνων κατὰ τὰς γενικὰς περὶ ἀπαλλοτριώσεως διὰ δημοσίαν ἀνάγκην καὶ κοινὴν ὠφέλειαν διατάξεις.

*Άρθρον έβδομον.

Τὰ έξοδα και τέλη πάσης διαδικασίας ενώπιον οίονδήποτε Δικαστηρίου ως και τὰ τέλη εκτελέσεως ως επίσης και αί κατά τόν κώδικα περί δικηγόρων καταβλητέαι ή καταψηφιστέαι άμοιβαί, τὰ τέλη και δικαιώματα του επί της εκτελέσεως Συμβολαιογράφου ως και τὰ του Δικαστικού κλητήρος τέλη και δικαιώματα διά πάσαν σχετικήν πρὸς τὰς δίκας ταύτας ή τήν εκτέλεσιν ενέργειαν τούτου μειούνται εις τὸ ἥμισυ του κατά τὰς καιμένας διατάξεις καθοριζομένου ποσού ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι καταβλητέα παρὰ πολυτέκνων.

Πάσαι αἱ εὐεργετικάι διατάξεις περί δικαστικῶν διευκολύνσεων ή ἀπαλλαγῶν ισχύουσαι δι' οίανδήποτε ἄλλην κατηγορίαν πολιτῶν, ισχύουσι και διά τούς ὁμολογουμένως μὴ εὐπόρους πολυτέκνους.

*Άρθρον ὄγδοον.

1. Οἱ πολυτέκνοι ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τῆς ιδιοκατοικουμένης μικροκατοικίας.

2. Οἱ πολυτέκνοι δικαιούνται ν' ἀπαλλάσσωνται τοῦ φόρου τῶν διὰ τὰς ἰδίας των ἀνάγκας χρησιμοποιοῦμένων προϊόντων αὐτῶν κατά τὰς ἐκάστοτε ἐκδιδόμενας διατάξεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίζοντος τὸ ἐξαιρετέον τοῦ φόρου ποσόν.

3. Πάντες οἱ πολυτέκνοι οἱ φορολογούμενοι ἐροδιάζονται διὰ βιβλίου φορολογικοῦ ἐν ᾧ ἀναγράφονται οἱ πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξ οἰκοδόμητος αἰτίας βεβαιούμενοι φόροι ἐκάστου τῶν φόρων τούτων ἐξοφλουμένου δι' ὁσωνδήποτε δόσεων ἐντὸς τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς βεβαιώσεώς των, ἀναγραφόμενων ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τούτῳ τοῦ ἐκάστοτε καταβαλλομένου ποσού.

4. Φορολογικαὶ ἐλαφρύνσεις κατὰ ποσοστὸν παρέχονται εἰς τούς πολυτέκνους ἀναλόγως τῶν τέκνων των ὑπὸ τῶν Δήμων ή Κοινοτήτων δι' ἀποφάσεις τῶν οἰκείων Συμβουλίων και ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

*Άρθρον ἔννατον.

1. Ἀποροι πολυτέκνοι γεωργοὶ ἀκτήμονες ή ἀνεπαρκῶς ἐγκατεστημένοι προτιμῶνται κατ' ἀναλογίαν τῶν τέκνων εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἀναλόγου κλήρου γαιῶν ἐπὶ τῶν ἀδιαθέτων τοιούτων ως και ἐπὶ τῶν ἀποδιδόμενων εἰς τὴν καλλιέργειαν ἀπρὸς ἐργαζομένων ἐκτάσεων, καθὼς και ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριουμένων Δημοσίων, Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν, Μοναστηριακῶν ἐν γένει δὲ νομικῶν προσώπων Ἰδιωτικοῦ ή Δημοσίου Δικαίου και ἰδιωτικῶν (τσιφλικίων) ἐκτάσεων.

*Άρθρον δέκατον.

1. Διὰ τούς πολυτέκνους τούς ἤδη ὑπηρετούντας εἰς Δήμους και Ὁργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου, ισχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 4180 κλπ. Οἱ δὲ ἐν Κρήτῃ πολυτέκνοι ὑπάγονται εἰς τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τῶν Ταμείων Ἐφ' ἑδρῶν. Τὰ τέκνα ἀπόρων πολυτέκνων ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν εὐεργετημάτων και πλεονεκτημάτων ὅσα παρέχονται ὑφ' οἰονδήποτε Νόμου και ὁποδδήποτε εἰς τέκνα γονέων ἄλλων κατηγοριῶν.

2. Πολυτέκνοι και τέκνα αὐτῶν προτιμῶνται ἐπὶ ἴσοις ὅροις εἰς κρατικῆς, νομικῶν προσώπων Δημοσίου δικαίου ὑπηρεσίας και κατά τούς διαγωνισμούς μετὰ τούς ἀναπήρους και θύματα πολέμου.

3. Πολυτέκνοι ή τέκνα αὐτῶν δημόσιοι ὑπάλληλοι τοποθετοῦνται εἰς τὸν τόπον τῶν συμφερόντων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὁ Νόμος ἐπιρέπει τοῦτο και δὲν μετατίθενται παρὰ μόνον τῇ αἰτήσῃ των ή διὰ πρᾶξιν μὴ ἐπιτρέπουσαν τὴν παραμονήν των εἰς τὸν τόπον τῆς θέσεώς των.

4. Πολυτέκνοι ή μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν ταξιδεύοντες δι' οἰονδήποτε λόγον ἐντὸς τοῦ Κράτους τυγχάνουσι ἐκπτώσεων ταύλων ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυόντων τιμολογίων ποσοστοῦ τοῦλάχιστον πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (50 ο/ο) εἰς πᾶσας τὰς συγκοινωνιακὰς ἐπιχειρήσεις τὰς τελούσας ὑπὸ τὴν ἄμεσον ή ἔμμεσον τοῦ Κράτους ἐξάρτησιν. Τῆς αὐτῆς ἐκπτώσεως τυγχάνουσι και εἰς τὰς λοιπὰς ἐπιχειρήσεις μεταφορῶν ἐφ' ὅσον αὗται συνδέονται δι' εἰδικῶν ἐπιχορηγήσεων μετὰ τοῦ Κράτους.

5. Συγκοινωνιακὰ ἐπιχειρήσεις τελούσαι ὑπὸ τὴν ἄμεσον ή ἔμμεσον τοῦ Κράτους ἐξάρτησιν νοῦνται ὅπασαι ἀνεξαρτέ-

τως αἱ ἀνὰ τὸ Κράτος σιδηροδρομικαί, ἀεροπορικαί, ὡς και πᾶσα ἄλλη ἐπιχειρήσις συγκοινωνιακή, ἐκμισθόμενα ὑπὸ τοῦ Κράτους, ή ὁποδδήποτε διευκολυνόμενα ὑπ' αὐτοῦ εἴτε διὰ προνομίων ἐκμεταλλεύσεως, εἴτε διὰ παραχωρήσεως γραμμῶν, ή ἐπιχορηγήσεων εἴτε ρυθμιζόμενα ὑπ' αὐτοῦ.

*Άρθρον ἐνδέκατον.

1. Ἰδρύεται ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου Νομοῦ Ταμεῖον Προνόιας και Προστασίας Πολυτέκνων ἀποτελοῦν Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ἐκπροσωπούμενον, διοικούμενον και διαχειριζόμενον κατὰ τὰ κατωτέρω και ὑπαγόμενον διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν και τὸν ἔλεγχον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Προνοίας.

2. Ἐκαστον Ταμεῖον διοικεῖται παρὰ ἑπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, οὗτινος Πρόεδρος εἶναι ὁ οἰκείος Νομάρχης ή ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἐν περιπτώσει κωλύματος ἀναπληρωτῆς του μέλη δὲ ὁ οἰκείος Δήμαρχος ή ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς του και πέντε μέλη λαμβανόμενα ἐκ τῶν πολυτέκνων τῆς περιφέρειας τοῦ Ταμείου, ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Προνοίας.

3. Σκοπὸς ἐκάστου Ταμείου εἶναι 1) ή παροχὴ χρηματικῆς βοήθειας εἰς ὁμολογουμένως ἀπόρους πολυτέκνους και δι' ἐνδεδειγμένην στήριξιν ἐπαρκῶν πόρων ζωῆς ἀναλόγως τῶν ἀνηλίκων ή ἀσθενῶν τέκνων των, 2) εἰς τελείως ἀπορροσθέντα τέκνα στερούμενα παντὸς πόρου ζωῆς, 3) διὰ προικοδότησιν ἀπόρων θηλέων τέκνων ὁμολογουμένως ἀπόρων πολυτέκνων ή ἀπορροσθέντων ἀπόρων θηλέων διατηρούντων τὴν πολυτεχνικήν ιδιότητά, 4) ή παροχὴ φαρμάκων και ἱατρικῆς ἐν γένει περιθάλψεως εἰς ὁμολογουμένως ἀπόρους πολυτέκνους και μέλη των οἰκογενειῶν αὐτῶν και 5) ή παροχὴ εἰδῶν διατροφῆς, ἱματισμοῦ ή ὑποδήσεως εἰς ὁμολογουμένως ἀπόρους πολυτέκνους ή μέλη τῆς οἰκογενείας των κατόπιν πάντοτε πλήρους ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου.

4. Πόροι ἐκάστου Ταμείου εἶναι : α') μνημιαία εἰσφορὰ παντὸς πολυτέκνου ὁριζομένη παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου δι' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος, β') ἀνάλογος ἐπιχορήγησις ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας ὁριζομένη δι' ἕκαστον ἔτος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Προνοίας, γ') ἀνάλογος ἐπιχορήγησις τῶν Δήμων και Κοινοτήτων τῆς περιφέρειας τοῦ Ταμείου ὁριζομένη κατ' ἔτος παρὰ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, δ') 1 ο/ο ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου παρ' ἐκάστου πολυτέκνου ἀναλυτικοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων συνεισπραττομένου μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου και ἀποδιδόμενου εἰς τὸ Ταμεῖον Πολυτέκνων παρὰ τοῦ εἰσπράττοντος Ταμείου κατ' ἐκάστην ἐξαμηνίαν, ε') ποσοστὸν καταβάλλομενον ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ τῶν ὀφελουμένων ὑπὸ τῶν πολυτέκνων ποσῶν ἐκ τῶν δι' αὐτοὺς ἐφαρμοζομένων εὐεργετημάτων τοῦ Νόμου, στ') ὥρεαι και κληροδοτήματα, ζ') εἰδικὸν ἔνσημον ἐπικαλλούμενον ἐπὶ παντὸς εἶδους βεβαιώσεως χορηγούμενης διὰ πολυτεχνικὰς ὁργανώσεις ή ὑπὸ πολυτεχνικῶν ὁργανώσεων.

5) Διὰ Κανονισμοῦ συντάσσομένου παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκάστου Ταμείου και ἐγκρινόμενου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Προνοίας καθορισθῆσεται πᾶσα λεπτομέρεια.

*Άρθρον δωδέκατον.

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ εὐεργετικάι ὑπὲρ τῶν πολυτέκνων διατάξεις τῶν Νόμων.

1) Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 4 ὡς και ή τελευταία παρ. τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1223) 1938 «περί ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων» ἔχοντα οὕτω :

«Δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως εἰς τὰς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον παρὰ χωροῦμένας ἐκτάσεις κατὰ τὴν ἐπομένην σειράν προτιμήσεως, προτασσόμενων ἐν ἐκάστη σειρά : α') τῶν Μακεδονομάχων, β) τῶν κατὰ τὸν νόμον 4042 ἀγαπήρων και θυμάτων πολέμου, γ') τῶν ἐφ' ἑδρῶν παλαιῶν πολεμιστῶν και δ') τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου 5781 χαρακτηριζομένων ὡς πολυτέκνων».

Ἐἰς ἕκαστον τοῦ ἀνωτέρω κλήρου θὰ ποικίλη ἀπὸ περιφέρειας εἰς περιφέρειαν ἀναλόγως τῶν τοπικῶν γεωργοκτηνοτροφ-

φικῶν συνθηκῶν, γλωβίδος, ἀποδοτικότητος τοῦ ἐδάφους κλπ. καὶ θὰ προσαυξάνεται κατὰ τὰ ποσοστὰ τὰ ἐν ἐδαφίοις 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὁριζώμενον.

2) Τὸ ἄρθρον 1 καὶ τὸ ἄρθρον 12 ἐδάφ. 1 καὶ 5 τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 57)1936 ἔχοντα οὕτω :

«Εἰς τοὺς ἀντήμονας παραχωρεῖται πλήρης κλήρος, εἰς δὲ τοὺς ἔχοντας ἀνεπαρκῆ τοιοῦτον ὁ κλήρος συμπληροῦται, καὶ δὲν δύναται εἰς ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις νὰ ὑπερβῇ τὰ 50 τὸ πολὺ στρέμματα. Ἐν περιπτώσει παραχωρήσεως ἐκτάσεων δυναμένων νὰ ἀρδευθῶσιν ὁ κλήρος θέλει καθορισθῇ πάντοτε κατώτερος τῶν 40 στρεμμάτων. Ὡς κλήρος νοεῖται ὁ βιώσιμος τοιοῦτος ἐκ τῶν ἀποστραγγισθεῖσων γαίων, ὁ ἀναλογικῶν εἰς γεωργ. οἰκογενεῖαν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν γονέων καὶ μέχρι 3 ἀγόνων τέκνων προσαυξάνεται δὲ οὗτος κατὰ ἓν πέμπτον κλήρου διὰ πᾶν ἄγαμον τέκνον πέραν τῶν τριῶν, μὴ δυναμένης τῆς οὗτω παραχωρημένης εἰς ἐκάστην οἰκογενεῖαν ἐκτάσεως, νὰ ὑπερβῇ τὸν διπλαῖον βιώσιμον κλήρον».

«Οἱ δικαιούμενοι κλήρου ἢ συμπληρώματος τοιοῦτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τῶν νόμων 5783, τοῦ Ἀναγ. Νόμου τῆς 5.6.1935 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 5783 καὶ 5800 κλπ.» καὶ τοῦ Ἀναγ. Νόμου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ προστασίας ἐφεδρῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν» ἀποκαθίστανται εἰς τὰς ἀποστραγγισθείσας γαίας κατὰ τὴν ἐπομένην σειρὰν προτιμήσεως».

«Μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιουμένων κλήρου ἢ συμπληρώματος τούτου προτάσσονται ἐν ἐκάστη κατηγορίᾳ προτιμήσεως καὶ ἐν ἐκάστη τῶν ὑποδιαίρεσεων αὐτῆς κατὰ σειρὰν.....33) Οἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου 5781 χαρακτηριζόμενοι ὡς πολύτεκνοι.

3) Τὸ ἐδάφ. 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 583)1937 Α. Ν. ἔχον οὕτω :

«Ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως τῆς 1)5)1937 «περὶ τελωνισμοῦ εἰδῶν ἀτομικῆς χρήσεως ἐπιβατῶν κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Τὰ παρὰ προσώπων διαμενόντων εἰς τὴν ἡλλοδαπὴν ἀποστελλόμενα εἰς πρόσωπα διαμένοντα ἐν τῇ ἡμεδαπῇ διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων ἢ διὰ φορτωτικῶν ἢ καθ' οἰανδήποτε ἄλλον τρόπον μεταχειριζόμενα εἶδη ἐνδύσεως ἢ ὑποδήσεως, ἐξαίρεσις τῶν μηλωτῶν διὰ τὴν ἀτομικὴν χρῆσιν τῶν παραληπτῶν ὑποβάλλονται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν εἰς τὸν κατ' ἐκτίμησιν τελωνισμὸν ἐπὶ τῇ καταβολῇ τέλους δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο) ἀνεξαρτήτως χώρας προελεύσεως διὰ τὰς μέχρι 10 χιλιογράμμων ποσότητας, τριάκοντα δὲ τοῖς ἑκατὸν (30 ο)ο) διὰ τὰς πέραν τῶν 10 χιλιογρ. Τὰ μέχρι τῶν 10 χιλιογρ. τοιαῦτα εἶδη δύναται κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παραβιβάζονται καὶ ἄνευ καταβολῆς τοῦ εἰσγωγικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς ἐκάστοτε ἐγκριτικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν τὰ παραλαμβανόμενα τὰ εἶδη ταῦτα πρόσωπα εἶναι ὁμολογουμένως ἄπορα ἢ πολύτεκνοι ἢ ἀνάπηροι πολέμου».

4) Τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 896)1937 Α. Ν. «περὶ καταργήσεως δασμολογικῶν ἀπαλλαγῶν» ἔχον οὕτω :

4. Διὰ τὰ εἶδη ἀτομικῆς χρήσεως τῶν ἐπιβατῶν περὶ ὧν εἰδικὰς διατάξεις προβλεπομένης ὡς καὶ τῶν καταργούντων εἰς Ἑλλάδα ἐμμενόντων ἐκ τῆς ἡλλοδαπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ Νόμου 736 τοῦ 1917 καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Νόμου 317 τοῦ 1936 ὡς καὶ τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων ὑπὲρ ἀπόρων ἢ πολυτέκνων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 317 τοῦ 1936».

5) Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 909)1937 Α. Ν. «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 4)10)1937 συμφάσεως «περὶ κωδικοποιήσεως κλπ. τῶν περὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι Μουσουλμανικῆς Περιουσίας διατάξεων» ἔχον οὕτω :

«2) Ἐπὶ χρεωμένων ἀγροτικῶν κτημάτων πρὸς ἀποκᾶστασιν προσφύγων ἢ γηγενῶν μέχρι συνολικοῦ ποσοῦ χρεώσεως 250.000 καὶ β) ἐπὶ πωλουμένων ἀστικῶν κτημάτων τῆς αὐτῆς ὡς ἀνω ἀξίας ἐφ' ἑσὸν ἰδιοχρησιμοποιῶνται ταῦτα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' οἰκογενειακὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν στέγασιν . . . καὶ δ) Πολυτέκνους, ἐκπίπτειται ποσοστὸν 40ο) ἐπὶ τοῦ

πρώτου τμήματος τῶν 100.000 δραχμῶν. Ἡ ἀνωτέρω ἐκπτώσις δὲν παρέχεται ἐπὶ χρεώσεων ἐξ ἀποκαταστάσεως εἰς ἀγροτικὰ κτήματα ὧν τὸ τμήμα καθορίσθη δι' ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπολλοτριώσεων.

Ἄρθρον δέκατον τρίτον

Πᾶσα λεπτομέρεια ἀπαιτούμενη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου κανονίζεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Προνοίας εἰς οὗ τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγονται τὰ πολυτεχνικὰ ζητήματα.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον δέκατον τέταρτον.

Ἡ εὐχὴ τοῦ παρόντος Νόμου συντακτικοῦ χαρακτήρος καὶ περιεχομένου ὀφείλει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1944

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ,

Ε. ΚΑΝΑΚΟΥΣΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1944

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(5)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1911.

Περὶ αὐξήσεως τελῶν καὶ δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐκ μεταλλείων καὶ ἄλλων ἰνῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 150) 1943 νόμου ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς :

Τὰ ὑπὸ τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος ὁριζώμενα τέλη καὶ δικαιώματα τῶν καταβαλλομένων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἀπόκτησιν μεταλλευτικῶν δικαιωμάτων αὐξάνονται ὡς ἐξῆς :

α) Τέλος ὑποβολῆς αἰτήσεως περὶ χορηγήσεως ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν κατ' ἄρθρον 4 τοῦ Μ. Κ. εἰς δραχ. 50.000.000.

β) Τέλος ὑποβολῆς αἰτήσεως περὶ παρατάσεως χορηγηθείσης ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν κατ' ἄρθρον 8 παρ. 3 τοῦ Μ. Κ. εἰς δραχ. 30.000.000.

γ) Δικαίωμα καταβαλλόμενον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου περὶ χορηγήσεως ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν καὶ τοῦ Διατάγματος ὁριστικῆς παραχωρήσεως μεταλλείου κατ' ἄρθρον 11 τοῦ Μ. Κ. εἰς δραχ. 30.000.000 δι' ἐκάστην τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων.

δ) Τέλος διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπιτοπίου ἐλέγχου ὑποβαλλομένης αἰτήσεως περὶ ὁριστικῆς παραχωρήσεως μεταλλείου κατ' ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 31-Μαΐου 1924 Π.Δ. εἰς δραχ. 100.000.000.

ε) Τέλος ὑποβολῆς αἰτήσεως περὶ ὁροθετήσεως μεταλλείου κατ' ἄρθρον 19 τοῦ Α.Ν. τῆς 17.10.1935 εἰς δραχ. 200.000.000

2) Ἐπίσης αὐξάνεται τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν καταβαλλομένης ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτῆτου τῆς ἐπιφανείας κατ' ἄρθρον 11 τοῦ Μ. Κ. μέχρι τῶν δραχμῶν 100.000.000 μὴ δυνάμενον νὰ ὁρισθῇ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου κατώτερον τῶν δραχμῶν 50.000.000.

Εἰς τὴν καταβολὴν τῆς οὕτως αὐξανόμενης ἐγγυήσεως ὑπο-

χρεούνται και οι μη καταβαλόντες την υπό της έκδοθείσης πρό της ισχύος του παρόντος νομαρχιακής αποφάσεως οριζομένην εγγύησιν ἐφ' ὅσον διὰ συμπληρωματικῆς αποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἤθελον κληθῇ οὔτοι πρὸς καταβολὴν τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένης αὐξήσεως. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 150 τοῦ 1943 νόμου ἀπερὶ αὐξήσεως τελῶν καὶ δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐκ μεταλλείων καὶ ἄλλων τινῶν μεταλλευτικῶν διατάξεων καταργεῖται. Κατὰ τὸν τυχόν μὴ συμμορφωθέντων πρὸς τὴν διάταξιν τῆς παρ. 3 τοῦ νόμου οὐδεμία νομικὴ συνέπεια ἐπέρχεται.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐνεργουμένη πρόσθετος εἰσπραξις ὑπὲρ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων καταργεῖται.

5. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 150) 1943 νόμου καταργεῖται. Κατὰ τῶν τυχόν μὴ συμμορφωθέντων πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου οὐδεμία νομικὴ συνέπεια ἐπέρχεται.

6. Τὰ τυχόν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 150) 1943 καὶ τοῦ παρόντος προβλεπόμενα τέλη δύνανται νὰ καταβάλλωνται εἰς οἰονδήποτε Ταμεῖον τοῦ Κράτους, τὸ δὲ ἐμπρόθεσμον ἢ οὐ τῆς υποβολῆς τῶν υπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταβολῆς τῶν.

7. Τὰ τυχόν βάσει τῶν ἄνω τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ νόμου 150) 1943 καταβληθέντα κῆξήμενα τέλη διὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου καὶ κῆξήμενα μισθώματα δημοσίων μεταλλείων δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐτησίως καταβαλλομένου κατ' ἄρθρον 36 τοῦ Μ. Κ. στρεμ. φόρου μεταλλείων, αὐξάνεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1944 εἰς δραχ. 10.000.000 κατὰ χιλιάδα στρεμμάτων ἢ κλάσμα ταύτης. Ὁ φόρος οὗτος ἀπαλλάσσεται τοῦ ἐκ 40ο) ο ποσοστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων.

2. Τὸ ἐδ. 4 τῆς παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Μ. Κ. καταργεῖται, τῶν ἰδιοκτητῶν μεταλλείων μὴ δυναμένων ἐφεξῆς νὰ προκληρώσῃσι τὸν στρεμ. φόρον μεταλλείων διὰ πλειόνα τοῦ ἐνὸς ἔτη.

Ἄρθρον 3.

Τὸ κατ' ἄρθρον 9 τοῦ Α. Ν. 1605) 1940 ὡς οὗτος ἐρροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων ἀπαιτούμενον γραμματίον διὰ συζήτησιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Μεταλλείων ἐπὶ πάσης αἰτήσεως ἢ προσφυγῆς ἐφ' ἧς κατὰ τὰς κειμένους διατάξεις ἢ συμβάσεις ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων μεταλλείων γνωμοδοτεῖ ἢ ἀποφασίζει, αὐξάνεται εἰς δραμὰς 20.000.000.

2. Τὸ κατ' ἄρθρον 5 παρ. 5 τοῦ Μ. Κ. οριζόμενον παράβολον διὰ τὴν συζήτησιν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Μεταλλείων ἐνστάσεων ἢ ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων τοῦ Νομάρχου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Μ. Κ. αὐξάνεται εἰς δραχ. 50.000.000.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 150) 1943 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται ν' αὐξάνωνται τὰ συμπεφωνημένα μισθώματα τῶν δημοσίων μεταλλείων καὶ λατομείων πάγια καὶ ἀναλόγικα μέχρι καὶ τοῦ δεκαπενταπλασίου.

2. Προκειμένου περὶ αὐξήσεως μισθωμάτων δημοσίων μεταλλείων ἀπαιτεῖται καὶ σχετικὴ γνωμάτευσις τοῦ Συμβουλίου τῶν Μεταλλείων.

3. Ἡ αὐξήσις αὕτη ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1942.

Ἄρθρον 5.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 150) 43 νόμου καταργοῦνται, οὐδεμία δὲ νομικὴ συνέπεια κατὰ τῶν τυχόν μὴ συμμορφωθέντων πρὸς ταύτας ἐπέρχεται.

Ἄρθρον 6.

1. Μισθώματα δημοσίων μεταλλείων συμπεφωνημένα εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ἢ ξένον νόμισμα ἢ ξένον συνάλλαγμα, δυνάμει συμβάσεων συναφθεισῶν πρὸ τῆς 26 Ἀπριλίου 1932 μετατρέπονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς χαρτίνας δραχμὰς.

2. Ὁ καθορισμὸς τῆς σχέσεως τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἢ τοῦ ξένου συναλλάγματος ἢ τοῦ ξένου νομίσματος πρὸς τὴν χαρτίνην δραχμὴν γίνεται κεχωρισμένως δι' ἐκάστην βεβαίωσιν μισθωμάτων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, βάσει τῆς τιμῆς τῆς ἀναγραφομένης ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τῆς ἡμέρας κατ' ἣν δέον νὰ καταβληθῇ τὸ οφειλόμενον μίσθωμα.

3. Ἡ συμφώνως τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀντιστοιχία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἢ ξένου νομίσματος ἢ ξένου συναλλάγματος πρὸς τὴν χαρτίνην δραχμὴν ἰσχύει καὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν καὶ τὴν βεβαίωσιν τῶν κατ' ἄρθρον 25 τοῦ Μ. Κ. οφειλόμενων τελῶν τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε καθισταμένων ἀπαιτητῶν ἢ καταβαλλομένων μισθωμάτων μεταλλείων συμπεφωνημένων εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ἢ ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα δυνάμει συμβάσεων συναφθεισῶν πρὸ τῆς 26-4-1932.

Ἄρθρον 7.

Καταργεῖται τὸ ἐδάφ. 2 τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Με-εταλ. Κώδικος ἔχον οὕτω: «Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε (9) 1) 1910) γενομένων παραχωρήσεων».

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπὶ πάσης ἐκμισθώσεως ἢ μεταβιβάσεως δικαιωμάτων ἐπὶ μεταλλείων ὅ τε ἐκμισθωτῆς ἢ μεταβιβάζων καὶ ὁ μισθωτῆς ἢ ὁ πρὸς δὴ ἢ μεταβιβάσις εὐθύνονται ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κατ' ἄρθρον 25 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος τελῶν ἐφ' ὅσον δυνάμει ρητοῦ ὅρου τῆς οἰκείας συμβάσεως ὁ ἐκμισθωτῆς ἢ μεταβιβάζων μετεβίβασε τὴν κατ' ἄρθρον 25 τοῦ Μ. Κ. ὑποχρέωσιν του περὶ πληρωμῆς τῶν τελῶν τούτων εἰς τὸν μισθωτὴν ἢ τὸν εἰς δὴ ἢ μεταβιβάσις.

Ἄρθρον 9.

Ἐφαρμόνται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τῆς κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Μ. Κ. παραχωρήσεως α) μεταλλοῦχος χώρος κείμενος εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀρναίας τοῦ νομοῦ Χαλκιδικῆς παρὰ τὴν κοινότητα Στρατωνίκης οριζόμενος γύρωθεν ὡς ἐξῆς: Ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ ρεύματος Τούρκικο παρὰ τὴν Ὀλυμπιάδα τὸ δαίον ἀκολουθεῖ πρὸς νότον τὴν παραλίαν μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ρεύματος Μογδάνο πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Στρατωνίου. Ἐκείθεν ὡς ὅρια λαμβάνονται τὰ ὅρια τῶν ἀπὸ Τουρκοκρατίας παραχωρηθέντων μεταλλείων ὑπ' ἀριθ. 16 καὶ 14 τοῦ βιβλίου παραχωρήσεων τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης, ἥτοι λόφος Τσαρδάρικα, λόφος Μελάνοπετρα, ὅρος Ὁξεία, ὅρος Μπόρτζα, ὅρος Τσαῖρ καὶ ἀρχικὸν ὄριον ἐκβολῆς ρεύματος Τούρκικο. β) Μεταλλευτικὴ περιοχὴ τοῦ νομοῦ Πέλλης περιφερείας χωρίου Ντοκινοῦδου ἀπὸ κορυφῆς Τσεβουργιάς ὑψ. 408 τοῦ γάρτου Γεωγραφικῆς Ὑπηρεσίας Στρατοῦ ὑπὸ κλίμακα 1:100.000 κειμένης νοτίως τοῦ χωρίου Πολυκάρπη, ἐκείθεν εἰς τεχνικὸν σημεῖον Α κείμενον ἐπὶ τῆς τομῆς τῆς εὐθείας τῆς ἐνοῦσης τὴν κορυφὴν Τσεβουργιάς ὑψ. 408 μετὰ τὸ χωρίον Σαρακινὸς (Σαρακινόδον) μετὰ τῆς εὐθείας τῆς ἐνοῦσης τὸ χωρίον Μοναστηράκι μετὰ τὴν κορυφὴν Πέρι ὑψ. 553 τοῦ αὐτοῦ ἑπιτελικοῦ γάρτου, ἐκείθεν εἰς κορυφὴν Πέρι ὑψ. 553, ἐκείθεν εἰς τριγωνομετρικὸν σημεῖον κορυφῆς Μαργαρίτα ὑψ. 506-41 τοῦ αὐτοῦ ἑπιτελικοῦ γάρτου κειμένης βορείως τοῦ χωρίου Μαργαρίτα (Κοτσέκ) καὶ ἐκείθεν εἰς ἀρχικὸν σημεῖον κορυφῆς Τσεβουργιάς ὑψ. 408 ἐκτάσεως στρεμμάτων 6.500.

Τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω μεταλλευτικῶς χώροις οφιστάμενα δικαιώματα ἐπὶ μεταλλείων ἐκ συμβάσεως μετὰ τοῦ Δημοσίου ἢ δικαιώματα μεταλλαιοκτησίαις ἐξ ὀριστικῆς παραχωρήσεως παραμένουσι σεβαστά.

Εἰς τοὺς ἔχοντας ἤδη ὑποβάλλει αἰτήσεις ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ὡς καὶ εἰς τοὺς τυχόν λαβόντας ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἐν τῇ τοῦ ὡς ἄνω χώρου ἐπιστρέφονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τὰ ὑπ' αὐτῶν καταβληθέντα ἤδη τέλη καὶ δικαιώματα. Ἡ μεταλλευτικὴ ἐρευνα καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν ὡς ἄνω χώρων ἐνεργηθήσεται κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν Δημοσίων μεταλλείων διατάξεις τοῦ Μ. Κώδικος.

Ἄρθρον 10.

Τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 3 ἐδ. α' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2551)

1940 Ἀν. Νόμου διατεθέντα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Διγνιτικῶν ἔργων ὕλικά γραμμῆς καὶ λοιπὸν τροχαίον ὕλικόν τῶν γραμμῶν Σκάρδας—Ἀρδέας καὶ Σταυροῦ—Ἀμφιπόλεως (Τσάγρι). ἐφ' ὅσον δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης δύνανται νὰ διατεθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶς Οἰκονομικῶν πρὸς ἱκανοποίησιν ὑφισταμένων ἀπαιτήσεων κατὰ τοῦ Δημοσίου συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἐξωδίκου συμπίδασμοῦ διατάξεις τοῦ Νόμου 3332.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Μεταλ. Κώδικος ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς:

Δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται ἐκάστοτε μηνιαίον ἐπίδομα διὰ προμήθειαν γραφικῆς ὕλης καὶ δαπάνην καθαριότητος καὶ θερμάνσεως τῶν γραφείων τῶν Ἐπιθεωρήσεων Μεταλλείων. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος τοῦτου ποικίλλει ἀνάλογως τῶν ἐκάστοτε κρατούσων οἰκονομικῶν συνθηκῶν.

Ἄρθρον 12.

Καταργεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου 530 τοῦ 1914 καὶ τοῦ ἀπὸ 7(12)1925 Ν. Δ. κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 3712 τοῦ 1928 θεσπισθεῖσα ὑποχρέωσις τοῦ Δημοσίου ὅπως καταβάλῃ ποσοστὸν (10 %) ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τοῦ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 530 ἐξαιρεθέντων ὑπὲρ αὐτοῦ Μεταλλείων καὶ 5 α) ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τοῦ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δυνάμει τοῦ ρηθέντος Ν. Δ. ἐξαιρεθέντων ὑπὲρ αὐτοῦ μεταλλείων εἰς τοὺς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρέσεως ἔχοντας νόμιμα δικαιώματα πρὸς παραχώρησιν αὐτοῖς τῶν ὠν ἐξαιρεθέντων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου μεταλλείων.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2514)1940 Α. Ν. τροποποιεῖται ἀφ' ἧς ἰσχύουσιν ὡς ἐξῆς:

1. Μεταλλειοκτῆται καταστάντες ἐκπτώται λόγῳ καθυστέρησεως πληρωμῆς στρεμματικῶν φόρων τριῶν ἐτῶν ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἤδη δημοσιευθῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος ὡς τοῦτο διευρυνθῇ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Α. Ν. τῆς 17(31)10)1935 καταργητικῆς τῆς μεταλλειοκτησίας ἀποφάσεως, ἀναγκῶσι τὰ συνεπείᾳ τῆς ἐκπτώσεως ἀπολεσθέντα δικαιώματα μεταλλειοκτησίας, τῆς ἐκπτώσεως θεωρουμένης ὡς οὐδέποτε γενομένης ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου προταγῶσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν Μεταλλείων τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας γραμμάτων Δημοσίου Ταμείου περὶ εἰσπράξεως ποσοῦ δύο δισεκατομμυρίων.

2. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς καταργητικῆς τῆς μεταλλειοκτησίας ἀποφάσεως συνεπείᾳ ἐκπτώσεως λόγῳ καθυστέρησεως πληρωμῆς στρεμματικῶν φόρων τριῶν ἐτῶν οἱ καταστάντες ἐκπτώται μεταλλειοκτῆται ἀναγκῶσι τὰ ἀπολεσθέντα δικαιώματα μεταλλειοκτησίας τῆς ἐκπτώσεως καὶ τῆς συνεπείᾳ ταύτης καταργήσεως τῆς μεταλλειοκτησίας θεωρουμένων ὡς οὐδέποτε γενομένων ἐφ' ὅσον ἤθελον συντρέξει οἱ ἐξῆς ὅροι α) ὅτι δὲν ἔχουσι δημοσιευθῇ νομαρχικαὶ ἀποφάσεις χορηγοῦσαι συνεπείᾳ νέων αἰτήσεων ἀδείαν μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τῶν χώρων τῶν ὡς εἴρηται μεταλλείων καὶ οὕσαι ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου 2514, β) ὅτι ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οἱ ἐκπτώται θέλουσιν υποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (Δ)νσιν Μεταλλείων αἰτήσιν ἀνακήσεως τῶν ὡς ἄνω δικαιωμάτων των συναδευσμένην ἐπὶ ποινῇ ἀπείραξτου ὑπὸ γραμματίου δημοσίου ταμείου εἰσπράξεως ποσοῦ δραχμῶν τεσσαρῶν δισεκατομμυρίων.

3. Ἡ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου τιθεμένη κατ' ἀμοτέρως τὰς περιπτώσεις τριμήνου προθεσμία εἶναι ἀνατρεπτικὴ μὴ ἐμπιπτούσα εἰς τὰς περὶ δικαιοστασίας διατάξεις.

4. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 897)1941 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως μεταλλευτικῶν τινῶν διατάξεων» καταργεῖται.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἐδ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 587) 1915 «περὶ λατομείων» ὁριζόμενα κατώτατα ὅρια τῶν ἀπα-

γοηλουμένων κεφαλαίων διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν ξένης ιδιοκτησίας ὑπὲρ λατομείων ἐν ἐκμεταλλεύσει κλπ. αὐξάνονται τὸ μὲν ὅριον τῶν δραχμῶν 200.000 εἰς δραχμὰς διακόσια δισεκατομμύρια τὸ ὅριον τῶν 500.000 εἰς πεντακόσια δισεκατομμύρια δραχμῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Α. Ν. 2514 τοῦ 1940 προβλεπομένη ἀμοιβὴ τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συμβουλίου Μεταλλείων κλπ. διατιθεμένων γραφῶν καὶ κλητῆρος τῆς Διευθύνσεως Μεταλλείων καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐφεξῆς αἱ τιμαὶ πωλήσεως πασῶν τῶν ποιότητων τῆς ναξίας σμύριδος ὁρίζονται εἰς χρυσὰς λίρας Ἀγγλίας ὧν ἡ ἐκάστοτε τρέχουσα τιμὴ εἰς Ἑλληνικὰς χαρτῖνας δραχμὰς προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τῆς ἐλευθέρως ἀγορᾶς κατὰ τὴν προηγουμένην ἡμέραν τῆς πληρωμῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὸ δελτίον τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἰσχύουσιν αἱ τιμαὶ πωλήσεως αἱ καθορισθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1941 Διατάγματος.

2. Αἱ ποιότητες ναξίας σμύριδος, αἱ τιμαὶ πωλήσεως αὐτῶν, καὶ τὸ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν ἔργων ἐκμεταλλεύσεως τῆς σμύριδος ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν τιμῶν πωλήσεως πρόσθετον τίμημα κατὰ τὴν διάρκειαν καὶ τὸ ποσὸν αὐτοῦ κανονίζονται ἐκάστοτε διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 3725 τοῦ 1928 καθοριζόμενα.

3. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ ὑπ' ἀριθ. 1635 τοῦ 1942 Ν. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῶν τιμῶν πωλήσεως τῆς ναξίας σμύριδος».

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ ἐδ. α' τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2514)1940 Α. Ν. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μεταλλείων διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῶν ἐξῆς:

Ἐφεξῆς καθήκοντα Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῶν Μεταλλείων ἐκτελεῖ ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀρεοπαγίτης, ἀντιπρόεδρος δὲ ὁ μετέχων τοῦ Συμβουλίου Νομικῆς Σύμβουλος τοῦ Κράτους, ὅστις ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας αὐτοῦ.

2. Τὸ ἐδάφιον στ' τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Α. Ν. ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς:

Ἐν περιπτώσει μὴ συμμετοχῆς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τῶν Μεταλλείων τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γεωλογικῆς Ὑπηρεσίας λόγῳ κωλύματος ἢ ἀπουσίας, μετέχει τοῦ Συμβουλίου ὡς ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γεωλογικοῦ Τμήματος τῆς Γεωλογικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ συμμετοχῆς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τῶν Μεταλλείων λόγῳ κωλύματος ἢ ἀπουσίας τινὸς τῶν λοιπῶν τεχνικῶν μελῶν αὐτοῦ μετέχει τοῦ Συμβουλίου ὡς ἀναπληρωτῆς ὁ παρὰ τῇ Ἐπιθεώρησει Μεταλλείων Α' περιφερείας μηχανικὸς μεταλλείων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Δ. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ, Ε. ΚΑΝΑΚΟΥΣΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(6)

ΝΟΜΟΣ 5π' ἔρθ. 1912.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 671)1943 «περὶ Καταστατικού Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες, ὅτι ὅφει το ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάσσουεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 55 καὶ 69 τοῦ Νόμου 671 τῆς 25ης Σεπτεμβρίου 1943 «περὶ Καταστατικού Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἀντικαθίστανται ὡς ἑπείτα:

«Ἄρθρον 55. 1. Ὅστις τῶν συνεζευγμένων εἰς γάμον ζητεῖ τὴν διάζευξιν ὀφείλει ν' ἀποταθῇ περὶ τούτου δι' ἀναφοράς τοῦ πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος πρὸς τὴν αὐτὴν καὶ τοὺς δύο συζύγους πρὸς ἀπόπειράν συμβιβασμοῦ, καὶ ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, μεταχειρισθῇς ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα, δὲν δυνήσῃ νὰ συμβιβάσῃ αὐτούς, ἀποφαίνεται περὶ τούτου διὰ πράξεως αὐτοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφοράς, τὴν ὁποίαν διευθύνει εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, μετ' ὃ καὶ μόνον συγχωρεῖται ἡ ἐγερσις τῆς περὶ διαζυγίου ἀγωγῆς.

2. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας ὁ Ἐπίσκοπος δύναται, ἂν θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ δώσῃ ἐγγράφως ἄδειαν εἰς τὴν γυναῖκα νὰ μετοικήσῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἰκίαν προσδιοριζομένην παρὰ τῶν συζύγων ἢ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὅταν οὗτοι διαφωνοῦσι, μόνον δὲ μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς τοιαύτης ἁδείας τὰ δικαστήρια κατ' αἴτησιν τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων, δύνανται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας νὰ διατάξωσι τὰ ἐν ἄρθρῳ 683 παράγρ. 3, 4 καὶ 5 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διαλαμβανόμενα προσωρινὰ μέτρα.

3. Ἐὰν δὲ ἡ ἀνωτέρω τριμήνος προθεσμία παρέλθῃ χωρὶς ν' ἀποφανθῇ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος, τότε ἑκάτερος τῶν συζύγων δύναται νὰ ἐγείρῃ τὴν περὶ διαζυγίου ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

4. Μετὰ δὲ τὴν ἐκδοσιν τῆς δικαστικῆς περὶ διαλύσεως τοῦ γάμου ἀποφάσεως, καταστάσῃς ἀμετακλήτου, ὁ Εἰσαγγελεὺς διευθύνει ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ κηρύξῃ καὶ αὕτη τὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς.

Ἄρθρον 69. Καταργεῖνται αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις παντὸς προηγουμένου νόμου ἀφορῶντος τὰ τοῦ Καταστατικού τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ἰσχύουσιν ἀναδρομικῶς ἀφ' ἧς ἰσχύσεν ὁ Νόμος 671 τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1943.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

**Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ,
Α. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ, Ε. ΚΑΝΑΚΟΥΣΑΚΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ